

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Terezy Kučerové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **V. Š.**, zastoupeného společností Censitio s. r. o., IČ 247 74 219, sídlem v Praze 4, Ratajova 1113/8, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 22. 7. 2016, č.j. 32787/16/5300-22443-702189,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žalovanému se náhrada nákladů n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 22. 9. 2016 ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2016, č.j. 32787/16/5300-22443-702189 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla k odvolání žalobce potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště Strakonice ze dne 28. 7. 2015 č.j. 1618494/15/2211-50521-301181, č.j. 1622533/15/2211-50521-301181, č.j. 1622782/15/2211-50521-301181, č.j. 1623112/15/2211-50521-301181 a č.j. 1623844/15/2211-50521-301181. Těmito dodatečnými platebními výměry byla žalobci za

zdaňovací období měsíců leden, únor, květen, srpen a září roku 2009 doměřena daň z přidané hodnoty a současně mu byla uložena povinnost uhradit příslušné penále. Důvodem doměření daně byla skutečnost, že žalobce neprokázal přijetí stavebních prací v roce 2009 od společnosti ML – Service, s. r. o., žalobcem vznesený nárok na odpočet daně u daňových dokladů, které měly být vystaveny touto společností, tudíž nebyl shledán oprávněným.

Žalobce žalobou napadl všechny výroky napadeného rozhodnutí, s jehož závěry se neztotožnil, když dle jeho názoru v daňovém řízení bylo prokázáno provedení stavebních prací na jeho akci společností ML – Service, s. r. o. Žalobce nesouhlasí především s průběhem výsledku svědka M., který je jednatelem společnosti ML – Service, s. r. o., a jehož výsledek považuje žalobce za klíčový důkaz. Výsledek svědka byl správcem daně proveden v rozporu se zákonem. Z předchozích výpovědí svědka M. učiněných před správcem daně i před policejním orgánem vyplývá, že tyto se obsahově rozcházejí a plynou z nich nejasnosti. Právě tyto nejasnosti měly být v souladu s judikaturou správních soudů dle žalobce odstraněny, a to provedením dalšího výsledku tohoto svědka správcem daně. K tomu však nedošlo, přestože zmíněný svědek byl správcem daně předvolán a k výsledku se dostavil, před jeho započítáním však bez udání důvodu odešel. Toto jednání správce daně a žalovaný nesprávně vyhodnotili ve světle ust. § 96 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) jako odepření výpovědi z důvodu obavy z nebezpečí vlastního trestního stíhání. Žalobce se s tímto hodnocením jednání svědka M. neztotožnil, když dle jeho názoru svědek odešel z důvodu pořizování zvukového záznamu o jeho výpovědi. Dle názoru žalobce měl správce daně svědka opětovně vyzvat k účasti na výsledku, případně jeho účast zajistit prostřednictvím Policie ČR. Jednání správce daně, který svědka M. k dalšímu výsledku nepozval, představuje procesní pochybení mající vliv na zákonnost rozhodnutí.

Další procesní pochybení, v důsledku něhož je žalované rozhodnutí nezákonné, žalobce spatřuje v postupu správce daně, který neprovedl jím navrhovaný důkaz výsledkem svědků, který by dle jeho názoru prokázal realizaci stavebních prací společností ML - Service, s. r. o. na akcích žalobce. Tento postup správce daně řádně nezdůvodnil, ačkoliv mu tato povinnost plyne i z rozhodovací činnosti Ústavního soudu.

Závěrem žalobce namítl nesprávné vyhodnocení výpovědi svědka N. ze strany žalovaného, který jeho výpověď vyhodnotil nejen nesprávně, ale též tendenčně. Dle názoru žalobce, lišícího se od závěrů žalovaného, je z výpovědi tohoto svědka zřejmé, že k realizaci stavebních prací společností ML - Service, s. r. o. došlo.

Ze všech uvedených důvodů navrhl žalobce napadené rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný v rámci svého vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný dále konstatoval totožnost žalobních námitek s námitkami odvolacími a z tohoto důvodu bylo ve vyjádření odkázáno na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí. K výsledku svědka M. žalovaný konstatoval, že jeho další nepředvolání z důvodu obsaženého v ust. § 96 odst. 2 daňového řádu není jediným důvodem, pro který k jeho opětovnému předvolání již nedošlo. K neprovedení svědecké výpovědi tohoto svědka nedošlo rovněž s ohledem na jeho nevěrohodnost. Svědeckou výpověď svědka M. nelze použít, neboť jako důkaz ji nelze hodnotit jako konkrétní, svědek nebyl schopen ke spolupráci se žalobcem na předmětných pracích uvést nic bližšího ani konkrétního. Ani v případě, kdy by tento svědek v nyní projednávané věci tvrdil, že stavební práce pro žalobce provedl, nebylo by možné uskutečnění

těchto stavebních prací považovat za prokázané. Svědecká výpověď by s ohledem na absenci dalších důkazních návrhů ze strany žalobce nedisponovala vypovídací potencií. Postup správních orgánů, které neprovedly výslech svědka M. byl řádně odůvodněn.

Rovněž další žalobcem navrhované výslechy svědků nebyly daňovým orgánem provedeny, a to s ohledem na skutečnost, že ani ty by nebyly s to prokázat žalobcem tvrzené skutečnosti. Všichni tito svědci byli zaměstnanci jiných společností či osobami samostatně výdělečně činnými, kteří by nebyli schopni osvědčit, že deklarované stavební práce byly společností ML - Service, s. r. o. pro žalobce prováděny. Žádný z navrhovaných svědků neměl ke společnosti žalobce jakýkoliv vztah.

K hodnocení svědecké výpovědi svědka N. žalovaný uvedl, že tento vykonával pouze příležitostné práce pro žalobce a neměl žádné povědomí o fakturaci předmětných stavebních prací ze strany společnosti ML- Service, s. r. o. I přes tvrzení svědka N., dle kterého znal p. M., nebylo z jeho výpovědi prokázáno, že by stavební práce byly společností ML - Service, s. r. o. pro žalobce vykonány, či že by je vykonávali svědkem označení pracovníci. Byť tedy svědek N., dle jeho tvrzení, p. M. znal, je nutné také přihlídnout ke skutečnosti, že stavební práce na dané akci měly být vykonávány rovněž společností HŮL MAN spol. s r. o., jejímž jednatelem byl v předmětném období také p. M. Z výpovědi rovněž nelze objasnit, která ze společností J. M. předmětné fakturované práce pro žalobce prováděla.

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného setrval na žalobních závěrech. K výslechu svědka M. a k žalovaným tvrzené nevěrohodnosti tohoto svědka žalobce uvedl, že tento postoj žalovaného je nepřipustný, když není jasné, kdo jiný by měl potvrdit provádění prací než osoba, která je prováděla. Žalovaný se dle žalobce dopustil nepřipustného hodnocení svědecké výpovědi, bez toho aniž by svědeckou výpověď provedl. K tomuto žalobce poznamenal, že věrohodnost výpovědi dokazuje zahájení opakované daňové kontroly. Rovněž neprovedením dalších žalobcem navrhovaných svědeckých výpovědí se žalovaný dopustil nepřipustného hodnocení vypovídací hodnoty svědecké výpovědi předem, když není zřejmé, že by těmito svědeckými výpověďmi nebylo možné prokázat žalobcem tvrzené skutečnosti. Právě daňové orgány byly těmi, kdo prokázání žalobcem tvrzených skutečností svým chybným procesním postupem znemožnily. Žalobce v souvislosti s touto argumentací odkázal na konkrétní judikaturu správních soudů.

Ze správního spisu vyplynuly pro nyní projednávanou věc následující podstatné skutečnosti:

Správce daně byl policejním orgánem informován o výsledcích šetření vedeného vůči společnosti ML – Service, s. r. o., na jehož podkladě bylo zjištěno, že tato společnost nefakturovala žádné provedené práce žalobci a tyto práce pro žalobce nebyly nikdy provedeny. Faktury společnosti ML – Service, s. r. o. vztahující se k činnosti vykonávané touto společností pro žalobce nebyly v účetnictví dané společnosti založeny, ani promítnuty do DPH. Z tohoto důvodu byl správce daně vyzván ke konání ve věci zkrácení daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009 ve vztahu k žalobci.

Správci daně byly dále Policií ČR předloženy faktury vystavené společností ML – Service, s. r. o. vůči žalobci, a to faktura č. 122009 znějící na částku 345.874 Kč za stavební práce na zakázce BPS Moravská Třebová, faktura č. 112009 znějící na částku 61.845 Kč za stavební práce na zakázce Czech Golf Lipence, faktura č. 122009 znějící na částku 1.307.310 Kč za stavební práce na zakázce Pila Martinice, faktura č. 102009 znějící na

částku 42.245 Kč za stavební práce na zakázce Pila Martinice, faktura č. 1112009 znějící na částku 893.095 Kč za stavební práce na zakázce Pila Martinice, faktura č. 12009 znějící na částku 3.070.796 Kč za stavební práce na zakázce RD Frankových, Hotel Savoy, oprava domu Klimentská 8 Praha, oprava areálu firmy Stafin Milovice a faktura č. 22009 znějící na částku 124.545 Kč za stavební práce na zakázce oprava areálu firmy Stafin Milovice.

Z Úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 26. 2. 2014 č.j. KRPS-53845-5/ČJ-2014-0101181-DOŽ sepsaného s J. M., jednatelem společnosti ML – Service, s. r. o., vyplývá, že se s žalobcem znali, když spolu již několik let obchodují a jsou spolu v kontaktu Společně pracovali i v roce 2009. J. M. vlastnil a byl jednatelem společnosti ML – Service, s. r. o. a společností HŮL MAN s. r. o., které pro žalobce vykonávaly určité zakázky. Žalobce současně vykonával práce pro společnost HŮL MAN s. r. o. Práce byly vykonávány na základě rámcových smluv, asi formou dohody o vzájemné spolupráci. Práce byly žalobcem hrazeny v hotovosti, případně zápočtem pohledávek. K výše uvedenému výčtu faktur bylo J. M. sděleno, že se zřejmě jednalo o faktury na práce provedené pro žalobce společností HŮL MAN s. r. o. Důvod, proč jsou faktury vystaveny společností ML – Service, s. r. o. J. M. nedokázal sdělit, pouze uvedl, že se zřejmě se žalobcem dohodli, že práce budou rozúčtovány mezi obě společnosti, byť společnost ML – Service, s. r. o. žádné práce pro žalobce nevykonala. K fakturovaným částkám vyslýchaný uvedl, že tyto zřejmě odpovídají rozsahu provedených prací a zřejmě z nich bylo odvedeno i odpovídající DPH.

Z obsahu dalšího Úředního záznamu o podání vysvětlení datovaného ke dni 10. 3. 2014 č.j. KRPS-53845-6/ČJ-2014-010181-DOŽ sepsaného s J. M. vyplývá, že společnost ML – Service s. r. o. nikdy žádné práce pro žalobce nevykonala, na tyto nebyly vystaveny žádné faktury a ani z nich nebylo uplatňováno DPH.

Dne 21. 5. 2014 byla zahájena daňová kontrola podle ust. § 87 odst. 1 daňového řádu vůči žalobci, a to na dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009 v omezeném rozsahu přijatých faktur od obchodní společnosti ML- Service, s. r. o. v likvidaci a na dani z přidané hodnoty v omezeném rozsahu přijatých faktur od obchodní společnosti ML- Service, s. r. o. v likvidaci za zdaňovací období leden 2009, únor 2009, květen 2009, srpen 2009, září 2009. V rámci tohoto zahájení bylo správcem daně konstatováno, že výše uvedené skutečnosti (faktury vystavené společností ML- Service, s. r. o. vůči žalobci a výslech J. M., který popřel, že by práce pro žalobce prováděl) představují důvody pro opakované zahájení daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob (r. 2009 a 2010) a daně z přidané hodnoty (r. 2009), která vůči žalobci byla zahájena dne 2. 6. 2011 a ukončena dne 18. 4. 2013. Současně bylo vůči žalobci zahájeno doměřovací řízení ve věci daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období r. 2009 a daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2009, únor 2009, květen 2009, srpen 2009, září 2009.

Žalobce byl následně správcem daně dne 21. 5. 2014 vyzván k prokázání, že stavební práce v roce 2009 vyfakturované spol. ML- Service, s. r. o. byly skutečně provedeny a dále měl žalobce prokázat, že uplatnil nárok na odpočet daně dle uvedených daňových dokladů v souladu s ust. § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“). Žalobce byl dále vyzván, aby prokázal, že přijatá zdanitelná plnění za zdaňovací období leden, únor, květen, srpen a září 2009 jsou uvedena ve správné výši.

Dne 10. 6. 2014 byla žalobcem podána stížnost proti zahájení opakované daňové kontroly. Dle žalobce nebyly splněny podmínky pro opakovanou daňovou kontrolu, neboť

správce daně mohl uplatnit skutečnosti a důkazy vyplývající z výpovědi svědka J. M. již v rámci první daňové kontroly, neboť tento svědek byl již tehdy vyslýchán. Nebyla splněna ani další podmínka pro možné opakování daňové kontroly, když svědecká výpověď svědka M. je značně nevěrohodná, vedená snahou zamezit trestní stíhání vlastní osoby. Takové výpovědi nelze přiznat důkazní sílu a nemůže vyvolat pochybnosti o správnosti, průkaznosti či úplnosti dosud stanovené daně.

Uvedená stížnost byla správcem daně shledána jako nedůvodná, když o ní bylo rozhodnuto úředním záznamem ze dne 7. 7. 2014 č.j. 1518535/14/2211-05400-306382. Z obsahu tohoto záznamu se podává, že správce daně v rámci původní daňové kontroly žalobce provedl ve vztahu k fakturám vystaveným společností ML - Service, s. r. o. vůči žalobci dožádání směřované Finančnímu úřadu v Říčanech, který v odpovědi na dožádání uvedl, že společnost ML - Service, s. r. o. v likvidaci je nekontaktní, přiznání k DPPO v letech 2007 – 2009 nepodávala, přiznání k DPH od roku 2007 má nulová, od 15. 9. 2009 byla společnost zrušena registrace k DPH a od prosince 2009 je v likvidaci. Likvidátor společnosti uvedl, že nemá žádné doklady této společnosti k dispozici. Jednatel společnosti je nekontaktní. V rámci původní daňové kontroly byl dále dne 17. 5. 2012 vyslechnut J. M., který uvedl, že byl společníkem ve společnosti ML - Service, s. r. o. Tato společnost provedla práce pro žalobce a na tyto práce byly žalobci vystaveny faktury. Účetnictví společnosti ML - Service, s. r. o. svědek nemá a neví, kde se nachází. Jména zaměstnanců, kteří práce pro žalobce vykonávali, svědek nebyl schopen sdělit. Na základě této výpovědi nebyly faktury vystavené společností ML - Service, s. r. o. učiněny předmětem doměření původní daňové kontroly. K zahájení opakované daňové kontroly správce daně vedly i obsahy výpovědi učiněné J. M. před policejním orgánem, které představují nové skutečnosti a důkazy ve věci, neboť J. M. v nich popřel, že by jakékoliv práce pro žalobce vykonal.

Závěry učiněné správcem daně v rámci vyřízení stížnosti žalobce byly k žádosti žalobce o jejich prošetření shledány správnými, a to vyrozuměním žalovaného ze dne 11. 9. 2014 č.j. 23912/14/5000-14505-711417.

Dne 25. 9. 2014 žalobce poskytl správci daně odpověď na výzvu k prokázání uskutečnění stavebních prací, které byly žalobci fakturovány v roce 2009 společností ML - Service, s. r. o. Žalobce v této souvislosti navrhl znovu vyslechnout J. M., a to i za účelem odstranění některých rozporných skutečností v jeho předchozích výpovědích. Žalobce dále navrhl vyslechnout osoby, které pro společnost ML - Service, s. r. o. měly stavební práce na akcích žalobce vykonávat, přičemž tyto osoby jmenovitě uvedl v předmětné odpovědi. Dále bylo navrženo provedení důkazů výsledkem osob jednajících na stavbách jménem odběratele daňového subjektu, doklady o nákupu PHM do automobilů, kterými byly na stavby dopravovány osoby provádějící stavební práce a doklady o nákupu materiálu, který byl na stavbách spotřebován.

Dne 24. 10. 2014 proběhl výslech svědka M. N., který pro žalobce od roku 2005 vykonával různé stavební práce. Svědek dále uvedl, že v roce 2009 pracoval pro žalobce mimo jiné na pile v Martinicích a na golfovém hřišti Lipence u Prahy, na těchto stavbách měla kromě žalobce pracovat též společnost J. M., který tam měl na práci dodávat lidi. Pan M. však byl značně nespolehlivý a potřebný počet pracovníků nikdy nedodal, pokud však nějaké pracovníky zajistil, byli problematictí. Svědek dále uvedl, že J. M. od vidění znal a věděl o něm, že zastupuje dvě firmy, jejichž jménem jednal. K jeho zaměstnancům pak uvedl, že si pamatuje toliko na bratry P., kteří s ním pracovali na některých stavbách. Svědek sám nebyl zaměstnancem J. M., pracoval pouze pro žalobce.

Z protokolu ze dne 20. 11. 2014 vyplývá, že na tento den byl k výsledku předvolán J. M., který se také dostavil. Následně bylo zástupcem žalobce oznámeno, že si jednání bude nahrávat. J. M. k oznámení o nahrávání jednání sdělil, že o této skutečnosti nebyl informován, načež zástupce žalobce sdělil, že si jej nahrávat nebude. J. M. poté odešel. Zástupce žalobce v reakci na odchod J. M. uvedl, že je jeho právem pořizovat zvukový záznam jednání a není to důvod pro odepření výpovědi. Jediným takovým důvodem je nebezpečí způsobení trestního stíhání sobě či osobě blízké. Svědek tedy po podepsání poučení neměl žádný rozumný a ospravedlnitelný důvod pro odepření výpovědi. Zástupce žalobce dále uvedl, že z obsahu notářského zápisu o rozhodnutí valné hromady společnosti ML - Service, s. r. o. vyplývá, že tato předala veškeré účetní doklady této společnosti J. M., který je musí mít. Zástupce žalobce dále označil svědka za značně nedůvěryhodného, a to i s ohledem na obsah jeho výpovědi před Policií ČR. V této souvislosti uvedl, že trvá na dalším výsledku J. M.

Z úředních záznamů ze dne 7. a 13. 11. 2014 vyplývá, že ačkoliv byl J. M. opakovaně správcem daně předvolán, k výsledku se nedostavil.

Správce daně dne 16. 12. 2014 vyzval likvidátora společnosti ML - Service, s. r. o. k předložení účetních dokladů blíže specifikovaných v této žádosti. Z odpovědi likvidátora ze dne 18. 12. 2014 vyplývá, že neobdržel žádné z požadovaných dokladů a žádosti správce daně tak nemůže vyhovět.

Správce daně následně vyzval J. M. k zaslání účetních dokladů společnosti ML - Service, s. r. o., na tuto výzvu však bývalý jednatel této společnosti žádným způsobem nereagoval.

Obsahem správního spisu je dále rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 3. 2015 č.j. 10A 156/2014 – 30, kterým byla zamítnuta žaloba žalobce na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v zahájení opětovné daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2009 v omezeném rozsahu přijatých faktur od obchodní společnosti ML - Service, s. r. o. v likvidaci a daně z přidané hodnoty v omezeném rozsahu přijatých faktur od stejné společnosti za zdaňovací období leden 2009, únor 2009, květen 2009, srpen 2009, září 2009. Zdejší soud ve věci předmětné žaloby dospěl k závěru, že výpověď J. M. učiněná před policejním orgánem je novou skutečností ve srovnání se skutkovým stavem v době původní daňové kontroly. Okolnost, že původní výpověď svědka M. je nepravdivá, nemohl správce daně pro nedostatek jiných důkazů, které se snažil opatřit, zjistit. Podmínky pro opakování daňové kontroly byly splněny.

Z obsahu Kontrolního zjištění daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2009, únor 2009, květen 2009, srpen 2009, září 2009 vydaného dne 19. 5. 2015 pod č.j. 1330333/15/2211-60562-303997 vyplývá, že správce daně na základě všech shora popsaných skutkových okolností dané věci dospěl k závěru, že žalobce ani přes výzvy správce daně neprokázal, že předmětné stavební práce (blíže specifikované v rámci jednotlivých měsíců roku 2009 v předmětném zjištění), od společnosti ML - Service, s. r. o. přijal a použil pro své ekonomické činnosti. Z tohoto důvodu nelze v souladu s ust. § 72 odst. 1 zákona o DPH uznat žalobcem uplatněné odpočty vztahující se k fakturám za jednotlivé stavební práce, které měla společnost ML – Service, s. r. o. pro žalobce vykonat. Žalobce dle správce daně nepředložil, ani nenavrhl žádné důkazní prostředky, které by vedly k objasnění prací prováděných společností ML - Service, s. r. o. ve zdaňovacím období roku 2009 a správce daně je mohl osvědčit jako důkazy prokazující žalobcem tvrzený stav. Svědectví M. N.

správce daně vyhodnotil jako nerelevantní, neboť tento svědek neměl o předmětných fakturách žádnou povědomost. Svědek J. M. odmítl vypovídat a nereagoval ani na výzvu k předložení požadovaných dokladů z účetnictví společnosti ML - Service, s. r. o. Samotné účetnictví této společnosti se správci daně rovněž nepodařilo získat. Žalobcem navrhované důkazy v podobě dalších svědeckých výpovědí lidí, kteří se měli podílet na stavebních pracích na akcích žalobce a údaje o nákupu pohonných hmot do automobilů směřujících na stavby žalobce a údaje o materiálech pořizovaných na tyto stavby vyhodnotil správce daně jako nedostatečně specifikované. Správce daně k tomuto uvedl, že potřebné informace k provedení těchto důkazů měl předložit žalobce, který přislíbil jejich bližší specifikaci poté, co mu bude umožněno nahlédnout do jeho účetnictví za rok 2009, které měla v držení Policie ČR, toto však neučinil a správci daně žádné doklady ani návrhy na výsledky nepředložil. Pochybnosti správce daně blíže popsané ve výzvě adresované žalobci tak z jeho strany nebyly vyvráceny, neboť žalobce nepředložil žádné důkazy, které by stavební práce uvedené na jím předložených dokladech byly skutečně plátcem ML – Service, s. r. o. pro ekonomickou činnost žalobce vykonány.

Dne 24. 7. 2015 byla pod č.j. 1570645/15/2211-60562-303997 vydána Zpráva o daňové kontrole, která obsahově odpovídá výše zmiňovanému Kontrolnímu zjištění. Ve vztahu k žalobcem podanému vyjádření ke kontrolnímu zjištění, správce daně konstatoval, že co se týče námitek vztahujících se k nezákonně provedené opětovné daňové kontrole, tyto považuje s ohledem na dosud neukončené řízení o kasační stížnosti za nerelevantní. V době vydání kontrolního zjištění platí, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem v podobě této zahájené opakované daňové kontroly byla zamítnuta a kontrola tudíž proběhla v souladu se zákonem. Správce daně se nadto vyjádřil k opětovnému návrhu žalobce na uskutečnění výsledku svědka M., když uvedl, že toto další předvolání by bylo neúčelné a v rozporu se zásadou efektivity daňového řízení, a to i s ohledem na skutečnost, že svědek M. se k výsledku dostavil a využil své právo odeprít výpověď. Vzhledem ke skutečnosti, že svědecká výpověď svědka M. nebyla použita jako důkaz při prověřování základu daně daňového subjektu v souvislosti s fakturami vystavenými společností ML - Service, s. r. o., nedošlo ze strany správce daně k omezení zásady bezprostřednosti dokazování. Rozpor v jeho výpovědích byl pouze důvodem pro zahájení kontroly. Na základě všech uvedených skutečností se závěry učiněné v kontrolním zjištění nemění a pro jednotlivá zdaňovací období - leden 2009, únor 2009, květen 2009, srpen 2009, září 2009 platí snížení odpočtu daně po opakované kontrole v celkové výši 826.025 Kč.

Dodatečným platebním výměrem ze dne 28. 7. 2015 č.j. 1618494/15/2211-50521-301181 byla žalobci na základě shora uvedených skutečností doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 490.295 Kč za zdaňovací období leden 2009 a penále z částky doměřené daně ve výši 98.059 Kč.

Dodatečným platebním výměrem ze dne 28. 7. 2015 č.j. 1622533/15/2211-50521-301181 byla žalobci na základě shora uvedených skutečností doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 124.545 Kč za zdaňovací období únor 2009 a penále z částky doměřené daně ve výši 24.909 Kč.

Dodatečným platebním výměrem ze dne 28. 7. 2015 č.j. 1622782/15/2211-50521-301181 byla žalobci na základě shora uvedených skutečností doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 142.959 Kč za zdaňovací období květen 2009 a penále z částky doměřené daně ve výši 28.519 Kč.

Dodatečným platebním výměrem ze dne 28. 7. 2015 č.j. 1623112/15/2211-50521-301181 byla žalobci na základě shora uvedených skutečností doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 6.745 Kč za zdaňovací období srpen 2009 a penále z částky doměřené daně ve výši 1.349 Kč.

Dodatečným platebním výměrem ze dne 28. 7. 2015 č.j. 1623844/15/2211-50521-301181 byla žalobci na základě shora uvedených skutečností doměřena daň z přidané hodnoty ve výši 61.845 Kč za zdaňovací období září 2009 a penále z částky doměřené daně ve výši 12.369 Kč.

Proti platebním výměrům bylo žalobcem dne 19. 8. 2015 podáno odvolání. Obsahem odvolání je předně žalobcův nesouhlas s realizací opakované daňové kontroly, která je dle jeho názoru nezákonná, neboť v daném případě neexistovaly nové skutečnosti či důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v původní daňové kontrole. K tomuto žalobce poznamenal, že správce daně v rámci původní daňové kontroly J. M. bez dalšího vyslechl, přičemž neměl pochybnosti o jím tvrzených skutečnostech a tyto ani nijak neprověřoval. Takový postup správce daně nelze vyhodnotit jako bezchybný a profesionální. Žalobce dále namítl, že neexistují nové skutečnosti či důkazy, které by zakládaly pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti původně stanovené daně nebo tvrzení daňového subjektu. V rámci této námítky žalobce zpochybnil věrohodnost výpovědi J. M., který se svou výpovědí před policejním orgánem snažil zamezit trestnímu stíhání své osoby, když uvedl, že DPH nikam nezahrnul. Nevěrohodnou výpověď tohoto svědka nelze považovat za novou skutečnost nebo důkaz. Žalobce dále v odvolání poukázal na procesní pochybení správce daně, který měl namísto opakované daňové kontroly dle ust. § 85 odst. 5 daňového řádu přistoupit k obnově řízení ve smyslu ust. § 117 odst. 1 písm. d) daňového řádu. Obnovu řízení měl správce daně zvolit s ohledem na skutečnost, že původní výpověď J. M. byla křivá a nepravdivá a v příkrém rozporu s výpovědí učiněnou před Policií ČR. Závěrem žalobce namítl, že mu daň byla doměřena na základě neúplného dokazování, kdy správce daně neprovedl žalobcem navrhované důkazy svědeckými výpověďmi klíčových svědků. Správce daně byl povinen opětovně vyslechnout svědka M., aby tím odstranil rozpor v jeho předchozích výpovědích.

Odvolání žalobce bylo žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 7. 2016, č.j. 32787/16/5300-22443-702189 zamítnuto a dodatečné platební výměry správce daně byly tímto rozhodnutím potvrzeny. Žalovaný se nejprve obecně vypořádal s právní problematikou projednávané věci, když uvedl, že důkazní břemeno vztahující se k prokázání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty leží na straně žalobce. Žalobce je povinen prokázat nárok na odpočet daně nejen prostřednictvím formálního dokladu, ale i prokázáním reálné existence zdanitelného plnění, jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu. V nyní projednávané věci vznikly správci daně na základě zcela rozcházejících se výpovědí svědka M. vážné a důvodné pochyby o tom, že ze strany jeho společnosti byly pro žalobce vykonány stavební práce, které žalobce následně zahrnul do účetnictví a z nichž uplatňoval odpočet daně z přidané hodnoty. Žalobce pak v průběhu celého správního řízení neprokázal, že by k provedení prací ze strany společnosti ML – Service, s. r. o. skutečně došlo. Jím navrhované důkazy v podobě dalších svědeckých výpovědí subjektů, které měly práce realizovat, nebyly schopné toto prokázat. Ke stejnému závěru žalovaný dospěl i v případě žalobcova návrhu na opětovný výslech svědka M., kterého žalovaný vyhodnotil jako nevěrohodného. Ani výslech svědka N. neprokázal žalobcem tvrzené skutečnosti, když z obsahu jeho svědecké výpovědi nelze učinit závěr, že k realizaci stavebních prací společností ML – Service, s. r. o. došlo. Žalobce nenavrhl žádné další relevantní důkazy, které by byly schopné provedení prací

dostatečně prokázat. Žalovaný se dále vypořádal s odvolacími námitkami žalobce, kterými rozporoval zákonnost opakované daňové kontroly. V této souvislosti žalovaný odkázal na závěry zdejšího krajského soudu, jakož i na závěry Nejvyššího správního soudu, které svými rozhodnutími uznaly opakovanou daňovou kontrolu za zákonnou. K další odvolací námitce vztahující se k neúplně provedenému dokazování zapříčiněnému nevyslechnutím svědka M. žalovaný konstatoval, že tento svědek byl úspěšně předvolán k výslechu, avšak z něho odešel, přičemž příčinou tohoto odchodu může být obava z vlastního trestního stíhání, avšak skutečný důvod jeho odchodu není znám. Nicméně i přes tuto skutečnost byl svědek M. označen za nedůvěryhodného, což v průběhu správního řízení konstatoval i samotný žalobce, a z tohoto důvodu lze uzavřít, že i pokud by k výslechu došlo, nebylo by možné považovat výpověď tohoto svědka za relevantní. Pokud jde o další navržené svědky, tak tito byli zaměstnanci p. M., avšak není zřejmé, zda pracovali pro společnost ML – Service, s. r. o. nebo pro druhou společnost p. M. – HŮL MAN spol. s. r. o. Tedy ani tyto svědecké výpovědi by nebyly schopné objasnit realizaci předmětných stavebních prací. Žalobce pak další relevantní důkazy např. v podobě stavebních deníků či smluv o dílo nepředložil a důkazní břemeno tak neunesl.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Rozhodl přitom bez jednání, za podmínek stanovených § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žaloba není důvodná.

Z obsahu žalobních námitek je zřejmé, že žalobce rozporuje průběh dokazování a závěry učiněné daňovými orgány na základě tohoto dokazování. Žalobce předně nesouhlasí s průběhem a následným hodnocením výslechu svědka J. M., který byl správcem daně v rámci opakované daňové kontroly pozván k výslechu, k němuž se také dostavil, avšak následně odešel. Toto jednání svědka bylo správcem daně dle žalobce nesprávně vyhodnoceno jako odepření výpovědi z důvodu obavy z vlastního trestního stíhání. Dle žalobce k odchodu svědka došlo z toho důvodu, že jednání mělo být zástupcem žalobce nahráváno, s čímž svědek nesouhlasil. Z tohoto důvodu žalobce po celou dobu řízení trval na tom, aby byl svědek předvolán a vyslechnut znovu.

Na základě informací obsažených ve správním spisu lze objektivizovat následující pro věc významné skutečnosti: V rámci původní daňové kontroly byly správcem daně přezkoumávány faktury vystavené společností ML – Service, s. r. o., kde byl J. M. jednatelem, vůči žalobci, na jehož akcích měla společnost ML – Service, s. r. o. provádět stavební práce. Realizaci těchto prací potvrdil svědek M. v rámci svědecké výpovědi před správcem daně dne 17. 5. 2012. Svědek současně sdělil, že neví, kde se nachází účetnictví společnosti ML – Service, s. r. o. Daňová kontrola pak byla ukončena stanovením daňové povinnosti v rámci úředního záznamu ze dne 18. 4. 2013.

Dne 26. 2. 2014 svědek M. v rámci svého podání vysvětlení sdělil, že práce pro žalobce vykonávala jak jeho společnost ML – Service, s. r. o., tak společnost HŮL MAN spol. s. r. o., mezi které byly po dohodě s žalobcem jednotlivé práce přerozdělovány a fakturovány. Práce prováděné společností HŮL MAN spol. s. r. o. tak byly fakturovány společností ML – Service, s. r. o., ačkoliv je tato společnost skutečně provedla.

K samotnému opakování daňové kontroly došlo na základě šetření policejního orgánu, který zjistil, že společnost ML – Service, s. r. o. nefakturovala žalobci žádné provedené práce,

kteřé pro žalobce nebyly ani fakticky provedeny. K tomuto závěru dospěl policejní orgán na základě podání vysvětlení ze strany J. M., ke kterému došlo dne 10. 3. 2014. V rámci tohoto vysvětlení J. M. uvedl, že na základě kontroly svého účetnictví zjistil, že žádné smlouvy se žalobcem nemá. Co se týče faktur, tak těmi svědek disponuje pouze ve vztahu ke své společnosti HŮL MAN s. r. o. Faktury vystavené společností ML – Service, s. r. o. na práce, které měla tato společnost vykonat pro žalobce, J. M. nemá a žádné stavební práce tato společnost pro žalobce nevykonala. Z těchto prací žádné DPH nezahrnoval ani neuplatňoval nárok na jeho vrácení.

Na základě uvedených vysvětlení J. M. učiněných před policejním orgánem, která jsou obsahově protichůdná se sdělením tohoto svědka učiněným v rámci původní daňové kontroly, byla správcem daně zahájena opakovaná daňová kontrola podle ust. § 87 odst. 1 daňového řádu, jejímž účelem bylo prověřit realizaci stavebních prací provedených společností ML – Service, s. r. o. na akcích žalobce.

V souvislosti s prověřením stavební činnosti společnosti ML – Service, s. r. o. na akcích žalobce byl dne 20. 11. 2014 předvolán k výsledku svědek J. M., který však poté, co byl správcem daně poučen, odešel z jednání. K tomuto odchodu došlo poté, co zástupce žalobce sdělil, že bude výslech nahrávat, načež mu bylo svědkem sděleno, že s tímto srozuměn nebyl. Zástupce žalobce pak uvedl, že pokud svědek odmítá vypovídat kvůli pořizování záznamu, pak jej pořizovat nebude.

Z uvedeného souhrnu všech podstatných skutečností vyplývá, že právě změněná výpověď J. M., ke které došlo v rámci podání vysvětlení před policejním orgánem, byla důvodem pro opakování daňové kontroly. Správce daně na tuto změnu výpovědi reagoval tím, že dne 21. 5. 2014 zahájil opakovaně daňovou kontrolu a vymezil její rozsah bezprostředně související s nově zjištěnou skutečností. Zákonnost této opakované daňové kontroly potvrdil zdejší soud rozhodnutím ze dne 11. 3. 2015 č.j. 10A 156/2014 – 30, toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2016 č.j. 6Afs 79/2015 – 39.

Změněná výpověď J. M. tedy byla důvodem pro opakování daňové kontroly. Správce daně se v dalším řízení zabýval tím, zda – li skutečně došlo ze strany společnosti ML – Service, s. r. o. k vykonání stavebních prací pro žalobce a za tímto účelem vyzval žalobce na základě ust. § 92 odst. 4 daňového řádu a na základě ust. § 86 odst. 3 písm. c) téhož zákona k prokázání, že stavební práce vyfakturované společností ML – Service, s. r. o. v roce 2009 byly skutečně provedeny. Dále žalobce vyzval k prokázání, že uplatnil nárok na odpočet daně dle uvedených daňových dokladů v souladu s ust. § 72 a § 73 zákona o DPH. Žalobce byl dále vyzván, aby prokázal, že přijatá zdanitelná plnění za zdaňovací období leden, únor, květen, srpen a září 2009 jsou uvedena ve správné výši.

Správce daně tak vůči žalobci uplatnil výzvu dle ust. § 92 odst. 4 daňového řádu, tuto výzvu správce daně vůči žalobci uplatnil na základě změněné výpovědi svědka M., neboť jeho výpověď učiněná v rámci původní daňové kontroly nezakládala žádnou pochybnost o tom, že práce byly společností ML – Service, s. r. o. pro žalobce vykonány. Významnou pochybnost o faktickém vykonání stavebních prací přineslo až podání vysvětlení J. M. před policejním orgánem, ze kterého vyplynulo, že tyto práce vykonány nebyly. Správce daně se prostřednictvím této výzvy snažil plnit svou povinnost zjistit skutkový stav, neboť tyto informace nemohl zjistit z vlastní evidence. Povinností žalobce tudíž v důsledku této výzvy bylo rozhodné skutečnosti prokazující reálné provedení prací nejen tvrdit, ale též je řádně

prokázat, jak vyplývá z ust. § 86 odst. 3 písm. c) daňového řádu, které zakládá důkazní břemeno na straně žalobce. Aby žalobce unesl důkazní břemeno, byl povinen správci daně předložit kromě svých tvrzení též důkazy, které by osvědčovaly, že k reálnému provedení předmětných stavebních prací došlo, v opačném případě se žalobce vystavoval nebezpečí neunesení tohoto důkazního břemene a tím i nebezpečí doměření daně, představující částku odpovídající jím uplatněnému nároku na odpočet daně.

Žalobce na tuto výzvu správce daně reagoval návrhy na provedení důkazů, a to opětovným výsledkem J. M., jehož účelem by bylo odstranit rozpory v jeho předchozích výpovědích, čímž by se potvrdilo provedení předmětných prací pro žalobce, a dále navrhl vyslechnout v podání blíže specifikované svědky, kteří měli stavební práce provádět. Žalobce dále navrhl provést důkazy doklady o nákupu PHM do automobilů, kterými byly dopravovány osoby provádějící stavební práce a doklady o nákupu materiálu, který byl na stavbách spotřebován. Žalobce dále přislíbil bližší specifikaci navržených důkazů poté, co mu bude policií zpřístupněno jeho účetnictví z roku 2009.

Ve vztahu k důkaznímu návrhu opětovného výsledku svědka M., se krajský soud ztotožnil se závěry žalovaného, dle kterých byl tento výsledek po jeho neúspěšném provedení, kdy tento předvolaný svědek sám opustil jednání u správce daně, neúčelný.

Na tomto místě však krajský soud konstatuje, že se neztotožnil se závěry žalovaného, podle kterých jednání svědka M. představuje jeho využití práva odepřít výpověď ve smyslu ust. § 96 odst. 2 daňového řádu. Jak vyplývá z průběhu samotného výsledku, svědek toto své právo před svým odchodem nezmínil a ani neuvedl, že důvodem jeho odchodu je odepření výpovědi pro možné nebezpečí vlastního trestního stíhání. Z jeho jednání tak nelze bez dalšího dovodit, že využil své právo odepřít výpověď. Přisvědčit však nelze ani žalobci, který tvrdí, že důvodem odchodu bylo oznámení zástupce žalobce o pořízení zvukového záznamu. S ohledem na skutečnost, že zástupce žalobce se sám nabídl (a také tak následně učinil), že nahrávací zařízení vypne a záznam pořizovat nebude, nelze odchod svědka zdůvodňovat pořizováním zvukového záznamu. Samotný důvod odchodu svědka M. z jednání před správcem daně prokázat nelze a krajský soud jej ani nepovažuje za relevantní pro nyní řešenou otázku. Podstatné je, že tento důkaz výsledkem J. M. proveden být nemohl, a to s ohledem na jeho neopodstatněné jednání, kdy z místnosti bez dalšího odešel.

J. M. byl následně správcem daně opakovaně telefonicky vyzýván ke stanovení data náhradního termínu svědecké výpovědi, avšak dalšího jednání se tento svědek nikdy nezúčastnil, ačkoliv svou účast vždy telefonicky přislíbil.

Na tomto místě je nutné si položit otázku, zdali bylo jeho další předvolání k výsledku pro danou věc nutné a účelné, tedy, zda by jeho výpověď znamenala zásadní průlom u hodnocení důkazů ve věci.

Krajský soud s ohledem na jeho předchozí chování jednoznačně dospěl k závěru o nevěrohodnosti tohoto svědka. J. M. v minulosti opakovaně měnil obsah své výpovědi ve vztahu ke stavebním pracím, které měl pro žalobce v roce 2009 jménem společnosti ML – Service s. r. o. vykonat, přičemž tento obsah měnil zásadním způsobem. (1) V rámci své výpovědi učiněné během původní daňové kontroly nejprve sdělil, že práce vyfakturované společností ML – Service, s. r. o. žalobci provedené touto společností byly. (2) Následně při podání vysvětlení před policejním orgánem dne 26. 2. 2014 tento svědek sdělil, že práce vykonala pro žalobce jiná společnost J. M., avšak tyto práce žalobci vyfakturovala společnost

ML – Service s. r. o., která je však ve skutečnosti neprovedla. (3) Nakonec pak svědek během podání vysvětlení před policejním orgánem dne 10. 3. 2014 sdělil, že společnost ML – Service, s. r. o. pro žalobce žádné práce nedělala a ani mu je nefakturovala. Nevěrohodnost svědka dokládá i jeho tvrzení týkající se účetnictví společnosti ML – Service, s. r. o., kdy na jednu stranu tvrdil, že v účetnictví této společnosti ověřil, že práce provedeny pro žalobce nebyly a na straně druhé pak uváděl, že účetnictví k dispozici nemá. O nevěrohodnosti tohoto svědka svědčí také průběh původní daňové kontroly, kde uváděl, že pro žalobce zprostředkoval stavební práce, které měla vykonat společnost CHASV Invest s. r. o., jednatel této společnosti však v rámci výsledku uvedl, že faktury, které měly být jeho společností vystaveny, nejsou jeho, jeho podpis neodpovídá podpisu na fakturách a žádné práce pro žalobce nevykonal. Závěr o nevěrohodnosti a nespolehlivosti tohoto svědka podporuje i jeho chování, kdy opakovaně správci daně do telefonu přislíbil účast na jednání ve věci jeho výsledku, když sám volil termín tohoto jednání, nikdy se však nedostavil a na další výzvy k předložení listinných důkazů nereagoval.

Nevěrohodným byl svědek M. shledán i ze strany Nejvyššího správního soudu, jak vyplývá z jeho rozhodnutí ze dne 2. 3. 2016 č.j. 6Afs 79/2015 – 39 (všechna uváděná rozhodnutí jsou dostupná na adrese www.nssoud.cz), týkajícího se posouzení zákonnosti zahájení opakované daňové kontroly.

Konečně i sám žalobce označil J. M. za nevěrohodného, a to opakovaně: jednak v rámci své stížnosti proti zahájení opakované daňové kontroly datované ke dni 10. 6. 2014, jednak z protokolu o výsledku svědka M. ze dne 20. 11. 2014 a jednak též z odvolání žalobce proti platebním výměrům ze dne 19. 8. 2015.

S ohledem na nevěrohodnost svědka M. má krajský soud shodně se daňovými orgány za to, že i pokud by byl tento svědek znovu předvolán k výsledku a vypovídal by, jím učiněnou výpověď by nebylo možné brát za věrohodnou a správní orgány by z ní v otázce realizace stavebních prací nemohly vycházet.

Pokud jde o důkazní návrh žalobce, kdy svědek M. měl kromě objasnění svých předchozích výpovědí, uvést bližší údaje k žalobcem navrženým svědkům – zaměstnancům pracujícím pro J. M. na stavbách žalobce, pak k tomuto návrhu krajský soud poukazuje na výpověď J. M. učiněnou v rámci původní daňové kontroly dne 17. 5. 2012, kde uvedl, že zaměstnance pracující na stavbách žalobce nezná a není je schopen identifikovat ani podle jmen.

Avšak i přes to, že sám žalobce nebyl schopen konkretizovat kontaktní údaje k jím navrženým svědkům, snažil se správce daně sám příslušné informace získat, jak vyplývá z jeho výzvy učiněné vůči J. M. dne 13. 1. 2015. Správce daně se snažil získat i další důkazy, jako např. jméno investora stavebních akcí, na jejichž realizaci se podílela společnost ML – Service, s. r. o. prostřednictvím žalobce, účetní a daňové doklady společnosti ML – Service, s. r. o., ale i pracovní výkazy a mzdové doklady zaměstnanců podílejících se na stavebních akcích této společnosti.

Správce daně se snažil získat důkazy o realizaci stavebních prací společností ML – Service, s. r. o. též prostřednictvím likvidátora této společnosti, který však uvedl, že žádné takové doklady od společnosti neobdržel.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že správce daně učinil vše, aby dostal své povinnosti zjistit skutkový stav věci. Skutečnost, že se mu nepodařilo zrealizovat výslech svědka J. M. nezakládá nesprávnost jeho rozhodnutí, neboť tento svědek byl správně oběma daňovými orgány vyhodnocen jako nevěrohodný a jeho svědeckou výpověď by nebylo možno akceptovat jako důkaz.

Výpověď tohoto svědka by nepřinesla ani potřebné údaje k provedení jiných důkazů, které navrhoval žalobce.

Daňové orgány tak postupovaly v souladu se základními zásadami daňového řízení, pokud na dalším předvolání svědka M. netrvaly. Zcela neúčelné by bylo i jeho předvedení Policií ČR. Tento svědek je nevěrohodný, jak konstatovaly obě strany tohoto řízení i zdejší krajský soud spolu Nejvyšším správním soudem, a jeho výpověď by z tohoto důvodu nebylo možno použít jako relevantní důkaz.

Pokud jde o další žalobní námitkou, kterou žalobce označuje postup správce daně, který k jeho návrhu neprovedl výslech jím navrhovaných svědků za nesprávný, pak ani tato nebyla krajským soudem shledána důvodnou.

Žalobce měl na základě výzvy správce daně k prokázání faktické realizace stavby ze strany společnosti ML – Service, s. r. o. předložit nejen tvrzení, ale byl povinen tato tvrzení náležitě prokázat (srov. nález Ústavního soudu ze dne 24. 4. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 38/95). V této souvislosti žalobce byl povinen kromě jím navržených svědků předložit správci daně též konkrétní údaje o těchto osobách, na jejichž základě by bylo lze konstatovat, že tyto osoby mají znalost o řešené otázce a jsou schopny svou výpovědí přispět a prokázat žalobcovo tvrzení o tom, že stavební práce pro něj byly vykonány společností ML – Service, s. r. o. Žalobce ve svém návrhu z 25. 9. 2014 pouze uvedl, že tyto subjekty prováděly stavební práce pro J. M. a potažmo pro žalobce. Žalobce navíc k žádné z jím navrhovaných osob nepředložil kontaktní údaje, na základě nichž by je bylo možno k výsledku předvolat. Doplnění těchto údajů žalobce přislíbil, avšak ke dni vydání dodatečných platebních výměrů tak neučinil.

Správce daně se na základě vlastní aktivity pokoušel zjistit kontaktní údaje žalobcem navržených osob. Za tímto účelem vyzval jednatele společnosti ML – Service, s. r. o. k předložení pracovních a mzdových výkazů svých zaměstnanců. Odpovědi se mu ze strany J. M. nedostalo, jak již krajský soud uvedl shora.

Shora uvedený důkazní návrh výsledkem svědků, kteří byli žalobcem toliko jmenovitě označeni, lze označit za neúplný, neboť žalobce jej blíže nespécifikoval co do kontaktních údajů těchto osob. Žalobcem nebylo prokázáno, že by tyto osoby vykonávaly stavební práce coby zaměstnanci společnosti ML – Service, s. r. o. na akcích žalobce.

Krajský soud se v této souvislosti ztotožnil se závěry žalovaného, dle nichž tyto osoby neměly povědomí o tom, že stavební práce fakticky byly vykonávány společností ML – Service s. r. o. Z původní daňové kontroly je zřejmé, že se jednalo o osoby, které byly zaměstnanci různých stavebních společností, kterým společnost ML – Service, s. r. o. měla zprostředkovávat práci. Ze svědeckých výpovědí v této původní daňové kontrole vyplývá, že tyto osoby uváděly, že je řídil pan M., kterému práce také fakturovaly, přičemž dalšími informacemi o stavebních akcích nedisponovaly. O smlouvách se žalobcem neměly tyto osoby jako řadoví pracovníci na stavbách žádné povědomí.

Lze tedy konstatovat, že i pokud by k výsledkům žalobcem navržených osob došlo, neprokázalo by se, že společnost ML – Service, s. r. o. pro žalobce v roce 2009 předmětné stavební práce vykonala. Tento závěr tudíž nelze kvalifikovat jako nepřipustné hodnocení svědeckých výpovědí, neboť tyto ze strany daňových orgánů hodnoceny nebyly, daňové orgány v souladu se zákonem zhodnotily toliko nutnost provedení žalobcem navržených důkazních prostředků. Právě způsob vyhodnocení navrhovaných důkazních prostředků odpovídá zásadě rychlosti a hospodárnosti daňového řízení, kdy je povinností daňových orgánů postupovat bez zbytečných průtahů (§ 7 daňového řádu). V nyní projednávané věci daňové orgány neprovedly žalobcem navrhované důkazy, které, i s ohledem na průběh původní daňové kontroly, nemohly prokázat, že k provedení předmětných stavebních prací došlo.

Žalobce v souvislosti s předchozí žalobní námitkou dále poukázal na nesprávný postup správce daně, který neprovedení tohoto důkazu nijak neodůvodnil.

Ani s tímto tvrzením žalobce nelze souhlasit, a to s odkazem na stranu 9 Zprávy o daňové kontrole, kde správce daně uvedl, že tento důkazní návrh nebyl žalobcem nikterak specifikován, neboť žalobce nedoložil žádné kontaktní údaje k těmto osobám. Žalobce tak nedostal své důkazní povinnosti. Soud hodnotí tento závěr jako správný.

Žalovaný se k tomuto důkaznímu návrhu vyjádřil na straně 10 napadeného rozhodnutí, kde konstatoval, že tyto osoby jsou, jak je zřejmé z původní daňové kontroly, zaměstnanci či subdodavatelé jiné společnosti (HŮL MAN spol. s. r. o.) a nemohou tak osvědčit, že práce pro žalobce prováděla jiná společnost (ML – Service, s. r. o.), která nebyla ani jejich zaměstnavatelem.

Daňové orgány tak dostaly své povinnosti a s tímto důkazním návrhem se v odůvodnění svých rozhodnutí řádně vypořádaly.

K závěrům plynoucím z výsledku svědka N. lze uvést to, že ani tato výpověď neprokázala, že by společnost ML – Service, s. r. o. předmětné práce, které následně vyfakturovala žalobci, vykonala. Z jeho výpovědi vyplývá toliko to, že pro žalobce pracoval na základě pracovní smlouvy a zaměstnancem společnosti ML – Service, s. r. o. nikdy nebyl. Z jeho výpovědi naopak dále vyplývá, že na některých stavbách žalobce (pila Martinice, golfové hřiště Lipence) pracovali zaměstnanci J. M., avšak nikoliv ve sjednaném počtu, kteří samovolně ze staveb odcházeli. Z jeho výpovědi dále vyplynulo, že věděl pouze to, že J. M. jednal jménem dvou firem, avšak pod kterou z nich byla ta která zakázka vykonávána, svědek nesdělil.

Z uvedených výpovědí se naopak podává, že pokud jedna ze společností J. M. (ML – Service, s. r. o. nebo HŮL MAN s. r. o.) nějaké práce pro žalobce vykonávala, pak značně nespolehlivě a ve spolupráci s jinými společnostmi. Rozsah takto vykonaných prací není z výpovědi zřejmý a stejně tak nebylo postaveno na jisto, která firma J. M. měla tyto práce vykonávat. Právě tato skutečnost je rovněž v řešené otázce velmi podstatná, jak ostatně vyplývá i z judikatury Nejvyššího správního soudu (vir rozsudek ze dne 31. 7. 2013 č.j. 9Afs 57/2012 – 26), neboť žalobce je kromě samotné existence daňového plnění povinen prokázat také to, že plnění přijal od deklarovaného subjektu, tedy od osoby uvedené na daňovém dokladu. Z výpovědi svědka N. však nelze dovodit, že předmětné stavební práce (všechny stavební práce uvedené na fakturách předložených žalobcem) byly provedeny a rovněž ani to, kterou ze společností J. M. tyto práce byly vykonány.

Z výpovědi svědka N. tudíž rovněž nebylo prokázáno, že by předmětné stavební práce byly pro žalobce společností ML – Service, s. r. o. vykonány. Stejný závěr vyplývá i z napadeného rozhodnutí (viz strana 10). Krajský soud neshledává tento závěr žalovaného nesprávným či tendenčním.

Co se týká dalších důkazních návrhů žalobce – doklady o nákupu pohonných hmot do automobilů, jimiž byly dopravovány osoby provádějící stavební práce, a doklady o nákupu materiálu, který měl být na stavbě spotřebován, pak i k těm lze opětovně uvést, že ačkoliv je žalobce navrhl, k jejich faktickému předložení z jeho strany nedošlo, byť uváděl, že je zajistí. I v tomto případě je otázkou, zda by tyto doklady byly způsobilé prokázat, že předmětné stavební práce pro žalobce vykonala společnost ML – Service, s. r. o. Ke stejnému závěru dospěl správce daně na straně 9 Zprávy o daňové kontrole, který uvedl, že tyto žalobcem navržené doklady jím nebyly předloženy, ačkoliv slíbil jejich specifikaci, z napadeného rozhodnutí (str. 11) se podává, že i žalovaný v tomto případě uvedl, že důkaz nebyl žalobcem předložen a tyto podklady nemohou danou skutečnost prokázat.

Závěrem lze shrnout, že žalobce v průběhu daňového řízení neprokázal, že by stavební práce společnost ML – Service, s. r. o., která mu měla za tyto práce v roce 2009 vystavit faktury, na jeho akcích fakticky vykonala. Žádný z žalobcem navržených důkazů v daňovém řízení nemohl toto jeho tvrzení řádně prokázat. Svědek J. M. byl krajským soudem shodně s daňovými orgány shledán nedůvěryhodným, a tedy i v případě, že by se jej podařilo správci daně vyslechnout, nebylo by možno jeho výslech hodnotit jako věrohodný důkaz. Žalobce tak v daňovém řízení neunesl důkazní břemeno, byť tak mohl učinit jinými důkazy jako např. smlouvami o dílo či stavebními deníky, takové důkazy však žalobce v průběhu celého daňového řízení nenavrhl, ani je nepředložil. Skutečnost, že se žalobci nepodařilo provedení prací prokázat a tím obhájit uplatněný nárok na odpočet DPH, nelze přičítat k tíži správci daně ani žalovanému.

Na základě výše citovaných důvodů shledal krajský soud žalobu nedůvodnou a na podkladě § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka – žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 13. 12. 2017

JUDr. Marie Trnková v. r.
Předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
S. B.